

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก
ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
นายสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะเป็นผู้เสนอ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ

๑. ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กฎหมายใหม่

แก้ไขเพิ่มเติม

ยกเลิก

๒. หลักการและเหตุผล

๒.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อเพิ่มอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดทำบริการขนส่งสาธารณะและมีบทบาทในการจัดการระบบขนส่งสาธารณะในท้องที่ของตนเองได้มากยิ่งขึ้น

๒.๒ เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้วางหลักการให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น เพื่อกระจายอำนาจและให้ท้องถิ่นสามารถจัดบริการสาธารณะที่ตรงตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างเหมาะสมและแท้จริง โดยไม่ต้องรอรอคการตัดสินใจจากราชการส่วนกลางเพียงอย่างเดียว โดยการถ่ายโอนภารกิจนั้นกระทำผ่านแผนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจภายใต้พระราชกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และหลังจากได้มีแผนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจดังกล่าวมาแล้วสองฉบับ ก็ได้ปรากฏให้การอนุญาตให้จัดตั้งและจัดให้มีสถานีขนส่งผู้โดยสารภายในเขตจังหวัด และการอนุญาตให้ใบอนุญาตประกอบการขนส่งในเขตจังหวัด เป็นภารกิจที่ต้องมีการถ่ายโอนให้แก่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด ทั้งได้ระบุแนวทางการแก้ไขพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อเพิ่มอำนาจและหน้าที่ให้กับคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีกด้วย หากแต่ยังคงไม่สามารถเกิดการถ่ายโอนภารกิจดังกล่าวได้สำเร็จ ส่วนหนึ่งก็เนื่องมาจากยังไม่มีแก้ไขพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้สอดคล้องกับการถ่ายโอนภารกิจนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นายสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ ๒ การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๑. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการเสนอเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอซึ่งเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๓๓ (๒) โดยมีบทบัญญัติทั้งหมด จำนวน ๒๓ มาตรา ซึ่งกฎหมายนี้มีหลักการเพื่อเพิ่มอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดทำบริการขนส่งสาธารณะและมีบทบาทในการจัดการระบบขนส่งสาธารณะในท้องที่ของตนเองได้มากยิ่งขึ้น อันเป็นไปตามหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ที่ให้ความสำคัญกับการปกครองในลักษณะการกระจายอำนาจ (Decentralization) เพื่อถ่ายโอนอำนาจในการปกครองที่เกี่ยวข้องกับภารกิจ ทรัพยากร และงบประมาณจากภาครัฐส่วนกลางไปให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้การบริหารจัดการภารกิจบางประการโดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดทำบริการสาธารณะมีความเป็นอิสระ คล่องตัว และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่น

ทั้งนี้ มีเหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีเจตนารมณ์ให้มีการจัดทำแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบัญญัติสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกลไกของกฎหมายนี้ได้บัญญัติให้มีการจัดทำ “แผนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” และ “แผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” โดยแผนดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ในการถ่ายโอนภารกิจของราชการส่วนกลางไปยังราชการส่วนท้องถิ่น อย่างไรก็ตามแม้ที่ผ่านมาจะมีการถ่ายโอนภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการบริการสาธารณะด้านการขนส่งทางบกซึ่งเป็นรูปแบบการขนส่งหลักที่ประชาชนต้องใช้บริการแล้ว โดยได้อนุญาตให้จัดตั้งและจัดให้มีสถานีขนส่งผู้โดยสารภายในเขตจังหวัดและการให้มีใบอนุญาตประกอบการขนส่งในเขตจังหวัด แต่การถ่ายโอนดังกล่าวยังไม่สมบูรณ์ครบถ้วน เช่น การบริหารจัดการสถานีขนส่งผู้โดยสาร พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารได้เฉพาะสถานีขนส่งผู้โดยสาร แต่ไม่มีอำนาจในการบังคับรถโดยสารเข้าใช้สถานี จึงต้องให้ส่วนราชการถ่ายโอนอำนาจการเป็นนายสถานีขนส่งผู้โดยสารให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการถ่ายโอนให้มีหน้าที่และอำนาจดังกล่าวด้วย เป็นต้น^๑ ซึ่งสาเหตุที่การถ่ายโอนภารกิจดังกล่าวยังไม่สำเร็จนั้นส่วนหนึ่งมาจากพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ยังมีได้มีแก้ไขเพิ่มเติมให้เป็นไปอย่างสอดคล้องกับการถ่ายโอนภารกิจ ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นต้องเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้

^๑ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี, สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, (ร่าง) แผนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕, ๒๓.

การเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สามารถพิจารณาสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. การกำหนดระยะเวลาในการใช้บังคับกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒)

- กำหนดระยะเวลาในการใช้บังคับกฎหมายเมื่อพ้นกำหนด ๑๘๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๒. แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” (ร่างมาตรา ๓)

- แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามมาตรา ๔ (๑๓) ในความหมายของนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” โดยเพิ่มความให้หมายความรวมถึง “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร” ด้วย

พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔ (๑๓) นิยามคำว่า “คณะกรรมการ”	ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ (๑๓) นิยามคำว่า “คณะกรรมการ”
มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ (๑๓) “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง หรือ คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำ จังหวัด แล้วแต่กรณี	มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ (๑๓) “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง หรือ <u>คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก กรุงเทพมหานคร</u> หรือคณะกรรมการควบคุม การขนส่งทางบกประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี

๓. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นอาจได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ (ร่างมาตรา ๔)

- แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ วรรคสี่ ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อกำหนดให้การปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ นายทะเบียนกลางและนายทะเบียนประจำจังหวัดอาจมอบหมายให้ข้าราชการในสังกัดราชการส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในเขตจังหวัดในฐานะราชการส่วนท้องถิ่นสามารถกระทำการแทนได้ด้วย จากเดิมที่กฎหมายกำหนดให้มอบหมายเฉพาะข้าราชการในสังกัดกรมการขนส่งทางบกในฐานะราชการส่วนกลางกระทำการแทนได้เท่านั้น

พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖ วรรคสี่	ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ วรรคสี่
มาตรา ๖ วรรคสี่ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ นายทะเบียนกลางและนายทะเบียนประจำจังหวัดอาจมอบหมายให้ข้าราชการในสังกัดกรมการขนส่งทางบกกระทำการแทนได้	มาตรา ๖ วรรคสี่ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ นายทะเบียนกลางและนายทะเบียนประจำจังหวัดอาจมอบหมายให้ข้าราชการในสังกัด <u>ราชการส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดหรือข้าราชการในสังกัดกรมการขนส่งทางบก</u> กระทำการแทนได้

๔. เพิ่มหลักการขึ้นใหม่เกี่ยวกับ “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร” (ร่างมาตรา ๕)

- เพิ่มมาตราขึ้นใหม่เป็นมาตรา ๑๖/๑ และมาตรา ๑๖/๒ ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยมาตรา ๑๖/๑ กำหนดให้มี “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร” โดยมีการกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการฯ ดังกล่าว ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ และกำหนดให้ ๑) ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ๒) ผู้แทนสภากรุงเทพมหานคร โดยการแต่งตั้งของสภากรุงเทพมหานครไม่เกินห้าคน ๓) อธิบดีกรมทางหลวง ๔) อธิบดีกรมทางหลวงชนบท ๕) ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดที่อัยการสูงสุดมอบหมาย ๖) อธิบดีกรมการขนส่งทางบก เป็นกรรมการ นอกจากนี้ยังกำหนดให้ผู้อำนวยการสำนักการจราจรและขนส่ง ปฏิบัติหน้าที่เป็นเลขานุการคณะกรรมการ และให้คณะกรรมการฯ แต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการได้ตามความจำเป็น และมาตรา ๑๖/๒ กำหนดให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจและหน้าที่ภายในเขตกรุงเทพมหานครเช่นเดียวกับที่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งประจำจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ภายในเขตจังหวัด

<p>พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๕ เพิ่มความขึ้นใหม่เป็น มาตรา ๑๖/๑ และมาตรา ๑๖/๒</p>
	<p>มาตรา ๑๖/๑ ให้มีคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นประธานกรรมการ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ผู้แทนสภากรุงเทพมหานคร โดยการแต่งตั้งของสภากรุงเทพมหานครไม่เกินห้าคน อธิบดีกรมทางหลวง อธิบดีกรมทางหลวงชนบท ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดที่อัยการสูงสุดมอบหมาย อธิบดีกรมการขนส่งทางบก เป็นกรรมการ</p> <p>ให้ผู้อำนวยการสำนักการจราจรและขนส่ง เป็นกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการ</p> <p>ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก กรุงเทพมหานครแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการได้ตามความจำเป็น</p>
	<p>มาตรา ๑๖/๒ ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานครมีอำนาจและหน้าที่ภายในเขตกรุงเทพมหานครเช่นเดียวกับที่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งประจำจังหวัด มีอำนาจและหน้าที่ภายในเขตจังหวัด</p>

๕. แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด

(ร่างมาตรา ๖)

- แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อกำหนดองค์ประกอบของ “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด” ทุกจังหวัดขึ้นใหม่ โดยกำหนดให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นประธานกรรมการ จากเดิมที่กฎหมายกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ และกำหนดให้บุคคลตำแหน่งต่าง ๆ เป็นกรรมการนอกเหนือจาก อัยการจังหวัดซึ่งกฎหมายได้กำหนดไว้อยู่แล้ว คือ ๑) ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ๒) ผู้อำนวยการแขวงทางหลวงที่อธิบดีกรมทางหลวงมอบหมาย ๓) ผู้อำนวยการแขวงทางหลวงชนบทจังหวัด ๔) ประธานหอการค้าจังหวัด ๕) ผู้แทนเทศบาลนครและเทศบาลเมืองในเขตจังหวัดไม่เกิน ๓ คน และ ๕) ผู้แทนเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดไม่เกิน ๕ คน นอกจากนี้ยังกำหนดให้กรณีที่เป็นคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดชลบุรี ให้มีนายกเมืองพัทยาเป็นกรรมการด้วย

พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง	ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง
<p>มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดทุกจังหวัด ยกเว้นกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย <u>ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ</u> อัยการจังหวัด <u>ผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัดเป็นกรรมการ</u> และ<u>ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินห้าคน โดยมีนายกเทศมนตรีในจังหวัดนั้นรวมอยู่ด้วยหนึ่งคน</u> เป็นกรรมการ</p>	<p>มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดทุกจังหวัด ยกเว้นกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย <u>นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นประธานกรรมการ</u> อัยการจังหวัด <u>ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด</u> <u>ผู้อำนวยการแขวงทางหลวงที่อธิบดีกรมทางหลวงมอบหมาย</u> <u>ผู้อำนวยการแขวงทางหลวงชนบทจังหวัด</u> <u>ประธานหอการค้าจังหวัด</u> <u>ผู้แทนเทศบาลนครและเทศบาลเมืองในเขตจังหวัดไม่เกินสามคน</u> <u>ผู้แทนเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดไม่เกินห้าคน</u> เป็นกรรมการ <u>ในกรณีคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดชลบุรี ให้มีนายกเมืองพัทยาเป็นกรรมการด้วย</u></p>

๖. เพิ่มหลักการขึ้นใหม่เกี่ยวกับที่มาของผู้แทนเทศบาลนครและเทศบาลเมืองในเขตจังหวัด และ “ผู้แทนเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัด” (ร่างมาตรา ๗)

- เพิ่มมาตราขึ้นใหม่เป็นมาตรา ๑๗/๑ ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยกำหนดที่มาของบุคคล ๒ กรณี ซึ่งเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดในทุกจังหวัด ตามที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เสนอแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง คือ ๑) **ผู้แทนเทศบาลนครและเทศบาลเมืองในเขตจังหวัด** จำนวนไม่เกิน ๓ คน โดยกำหนดให้มีที่มาจากเสียงข้างมากของที่ประชุมในการประชุมร่วมกันของ “นายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลนครทุกเทศบาลนคร” และ “นายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลเมืองทุกเทศบาลเมือง” ในเขตจังหวัดนั้น และ ๒) **ผู้แทนเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วน**

ตำบลในเขตจังหวัด จำนวนไม่เกิน ๕ คน โดยกำหนดให้มีที่มาจากเสียงข้างมากของที่ประชุมในการประชุมร่วมกันของ “นายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลตำบลทุกเทศบาลตำบล” และ “นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุกองค์การบริหารส่วนตำบล” ในเขตจังหวัดนั้น

ทั้งนี้ การประชุมเกี่ยวกับที่มาของบุคคล ๒ กรณีให้ที่ประชุมดังกล่าวเลือกผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑ คนมาเป็นประธานในที่ประชุมและอีกจำนวน ๑ คนมาเป็นรองประธานในที่ประชุม นอกจากนี้ให้นำมาตรา ๑๒ กรณีการกำหนดให้รองประธานกรรมการหรือกรรมการคนอื่นมาปฏิบัติหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมแทน และมาตรา ๑๓ กรณีขององค์ประชุมและการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาใช้บังคับแก่การประชุมร่วมกันของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในกรณีนี้โดยอนุโลมด้วย

<p>พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๗ เพิ่มความขึ้นใหม่เป็นมาตรา ๑๗/๑</p>
<p>-</p>	<p>มาตรา ๑๗/๑ ผู้แทนเทศบาลนครและเทศบาลเมืองในเขตจังหวัดตามมาตรา ๑๗ ให้มาจากเสียงข้างมากของที่ประชุมในการประชุมร่วมกันของนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลนครทุกเทศบาลนครและนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลเมืองทุกเทศบาลเมืองในเขตจังหวัดนั้น</p> <p>ผู้แทนเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดตามมาตรา ๑๗ ให้มาจากเสียงข้างมากของที่ประชุมในการประชุมร่วมกันของนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลตำบลทุกเทศบาลตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดนั้น</p> <p>การประชุมร่วมกันของนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลนครทุกเทศบาลนครและนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลเมืองทุกเทศบาลเมืองในเขตจังหวัดตามวรรคหนึ่ง และการประชุมร่วมกันของนายกเทศมนตรีแห่งเทศบาลตำบลทุกเทศบาลตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดตามวรรคสอง ให้ที่ประชุมเลือกผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหนึ่งคนเป็นประธานในที่ประชุมและอีกหนึ่งคนเป็นรองประธานในที่ประชุม</p> <p>ให้นำมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่การประชุมร่วมกันของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องตามวรรคหนึ่งและวรรคสองโดยอนุโลม</p>

๗. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้นำมาตราต่าง ๆ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก กรุงเทพมหานคร โดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๘)

- แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อกำหนดให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก ซึ่งรวมถึง “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร” ตามที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เสนอแก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดให้สามารถนำมาตรา ๙ กรณีวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มาตรา ๑๐ กรณีลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มาตรา ๑๑ กรณีการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินอกจากครบตามวาระ มาตรา ๑๒ กรณีการกำหนดให้รองประธานกรรมการหรือกรรมการคนอื่นมาปฏิบัติหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมแทน และมาตรา ๑๓ กรณีขององค์ประชุมและการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลมได้ด้วย

พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๘	ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘
มาตรา ๑๘ ให้นำมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง และคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก ประจำจังหวัดโดยอนุโลม	มาตรา ๑๘ ให้นำมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง <u>คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร</u> คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก ประจำจังหวัดโดยอนุโลม

๘. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางไม่มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมการขนส่งทางบกในเขตกรุงเทพมหานคร (ร่างมาตรา ๙)

- แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ (๒) และ (๓) ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อกำหนดให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางไม่มีอำนาจและหน้าที่ในการกำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่ง ประจำทาง ตามมาตรา ๑๙ (๒) และไม่มีอำนาจและหน้าที่ในการกำหนดจำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่ง ไม่ประจำทาง ตามมาตรา ๑๙ (๓) ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยให้ตัดคำว่า “ในเขตกรุงเทพมหานคร” ที่บัญญัติในมาตรา ๑๙ (๒) และ (๓) ของกฎหมายเดิมออก

พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๙ (๒) และ (๓)	ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ (๒) และ (๓)
มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๒) กำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่ง <u>ประจำทาง</u> ในเขต <u>กรุงเทพมหานคร</u> ระหว่างจังหวัดและระหว่างประเทศ	มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๒) กำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่ง <u>ประจำทาง</u> ระหว่าง <u>จังหวัดและระหว่างประเทศ</u>

<p>พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๙ (๒) และ (๓)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ (๒) และ (๓)</p>
<p>(๓) กำหนดจำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่งไม่ประจำทางในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างจังหวัดและระหว่างประเทศ</p>	<p>(๓) กำหนดจำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่งไม่ประจำทางระหว่างจังหวัดและระหว่างประเทศ</p>

๙. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด (ร่างมาตรา ๑๐)

- แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อกำหนดให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ภายในเขตจังหวัดเพิ่มเติมขึ้นใหม่เป็น (๕) กำหนดอัตราค่าบริการในการดำเนินการของสถานีขนส่ง (๖) กำหนดสถานที่ และจัดให้มีหรือจัดตั้งสถานีขนส่ง (๗) ตรวจสอบการปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับสถานีขนส่งที่กำหนดโดยคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง และ (๘) กำหนดที่หยุดหรือจอดรถเพื่อรับส่งผู้โดยสาร รวมถึงกำหนดให้การดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) และ (๖) ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา

<p>พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๐</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐</p>
<p>มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ภายในเขตจังหวัด ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่งประจำทาง</p> <p>(๒) กำหนดจำนวนผู้ประกอบการขนส่งและจำนวนรถสำหรับการขนส่งไม่ประจำทาง</p> <p>(๓) กำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่งโดยรถขนาดเล็ก</p> <p>(๔) กำหนดอัตราค่าขนส่งและค่าบริการอย่างอื่นในการขนส่ง</p> <p>(๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และตามมติคณะกรรมการนโยบายการขนส่งทางบกและคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง</p> <p>กำหนดตาม (๑) และ (๔) เมื่อได้รับพิจารณาจากคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางแล้วจึงจะใช้บังคับได้ และการกำหนดตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ภายในเขตจังหวัด ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่งประจำทาง</p> <p>(๒) กำหนดจำนวนผู้ประกอบการขนส่งและจำนวนรถสำหรับการขนส่งไม่ประจำทาง</p> <p>(๓) กำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่งโดยรถขนาดเล็ก</p> <p>(๔) กำหนดอัตราค่าขนส่งและค่าบริการอย่างอื่นในการขนส่ง</p> <p>(๕) กำหนดอัตราค่าบริการในการดำเนินการของ <u>สถานีขนส่ง</u></p> <p>(๖) กำหนดสถานที่ และจัดให้มีหรือจัดตั้ง <u>สถานีขนส่ง</u></p> <p>(๗) ตรวจสอบการปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับ <u>สถานีขนส่ง</u>ที่กำหนดโดยคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง</p>

<p>พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๐</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐</p>
	<p>(๘) กำหนดที่หยุดหรือจอดรถเพื่อรับส่งผู้โดยสาร (๙) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และตามมติคณะกรรมการนโยบายการขนส่งทางบกและคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง กำหนดตาม (๑) (๒) (๓) และ (๖) ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>

๑๐. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด มีอำนาจตั้งคณะอนุกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๑) - แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อกำหนดให้ “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร” และ “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางประจำจังหวัด” มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยก็ได้ จากเดิมที่กฎหมายกำหนดให้เฉพาะคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางเท่านั้นที่มีอำนาจในการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ

<p>พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง</p>
<p>มาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้</p>	<p>มาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้</p>

๑๑. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อมิให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทาง (ร่างมาตรา ๑๒) - แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖ วรรคสอง ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อกำหนดมิให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางมีอำนาจพิจารณานุมัติเพื่อเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางตามที่กฎหมายเดิมบัญญัติไว้

<p>พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๖ วรรคสอง</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖ วรรคสอง</p>
<p>มาตรา ๔๖ วรรคสอง ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งนั้นปฏิบัติให้ถูกต้อง หรือจัดการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ปฏิบัติหรือไม่แก้ไขให้ถูกต้อง หรือเป็นที่เห็นได้ว่าผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่สามารถจะดำเนินการตามเงื่อนไขหรือข้อกำหนดนั้น หรือการดำเนินการนั้นน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตราย หรือเสื่อมประโยชน์ต่อประชาชน ให้นายทะเบียนโดยอนุมัติของคณะกรรมการสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการขนส่งได้ แต่ถ้าเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางที่จะพิจารณาอนุมัติ</p>	<p>มาตรา ๔๖ วรรคสอง ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งนั้นปฏิบัติให้ถูกต้อง หรือจัดการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ปฏิบัติหรือไม่แก้ไขให้ถูกต้อง หรือเป็นที่เห็นได้ว่าผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่สามารถจะดำเนินการตามเงื่อนไขหรือข้อกำหนดนั้น หรือการดำเนินการนั้นน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตราย หรือเสื่อมประโยชน์ต่อประชาชน ให้นายทะเบียนโดยอนุมัติของคณะกรรมการสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการขนส่งได้</p>

๑๒. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้ประกอบการรับจัดการขนส่งต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน (ร่างมาตรา ๑๓)

- แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อกำหนดให้ผู้ใดที่ประกอบการรับจัดการขนส่งต้องได้รับใบอนุญาตจาก “นายทะเบียน” ซึ่งมาตรา ๔ บทนิยามบัญญัติให้ “นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนกลาง หรือนายทะเบียนประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี จากเดิมที่กฎหมายกำหนดให้ต้องได้รับใบอนุญาตจาก “นายทะเบียนกลาง” ซึ่งมาตรา ๖ วรรคสอง ได้บัญญัติให้นายทะเบียนกลางเป็นนายทะเบียนประจำกรุงเทพมหานคร จึงเห็นได้ว่ากฎหมายเดิมบัญญัติให้เฉพาะนายทะเบียนกลางเท่านั้นที่สามารถออกใบอนุญาตดังกล่าวได้โดยมิได้กำหนดให้นายทะเบียนประจำจังหวัดสามารถออกใบอนุญาตดังกล่าวได้แต่อย่างใด

<p>พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง</p>
<p>มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบการรับจัดการขนส่ง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนกลาง</p>	<p>มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบการรับจัดการขนส่ง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน</p>

๑๓. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้นายทะเบียนโดยอนุมัติของคณะกรรมการเป็นผู้กำหนดเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่ง (ร่างมาตรา ๑๔)

- แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อกำหนดให้เงื่อนไขในใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่งดำเนินการโดย “นายทะเบียนโดยอนุมัติของคณะกรรมการ” โดยคำว่า “คณะกรรมการ” เป็นไปตามนัยของร่างพระราชบัญญัตินี้ จากเดิมที่กฎหมายกำหนดให้กรณีดังกล่าวดำเนินการโดย “นายทะเบียนกลางโดยอนุมัติของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง”

พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง	ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง
มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง ในการออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่ง <u>ให้นายทะเบียนกลางโดยอนุมัติของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางกำหนดเงื่อนไขไว้ในใบอนุญาตเกี่ยวกับ</u> (๑) ท้องที่ที่ประกอบการรับจัดการขนส่ง (๒) สถานที่ตั้งสำนักงานของผู้ประกอบการรับจัดการขนส่ง (๓) สถานที่พักคน สัตว์ หรือเก็บสิ่งของ (๔) วิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับสวัสดิภาพ ความสะอาด และความปลอดภัยในการรับจัดการขนส่ง (๕) อัตราค่าบริการรับจัดการขนส่ง (๖) เงื่อนไขอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง ในการออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่ง <u>ให้นายทะเบียนโดยอนุมัติของคณะกรรมการกำหนดเงื่อนไขไว้ใน</u> ใบอนุญาตเกี่ยวกับ (๑) ท้องที่ที่ประกอบการรับจัดการขนส่ง (๒) สถานที่ตั้งสำนักงานของผู้ประกอบการรับจัดการขนส่ง (๓) สถานที่พักคน สัตว์ หรือเก็บสิ่งของ (๔) วิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับสวัสดิภาพ ความสะอาด และความปลอดภัยในการรับจัดการขนส่ง (๕) อัตราค่าบริการรับจัดการขนส่ง (๖) เงื่อนไขอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๑๔. กำหนดหลักการเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่งของนายทะเบียนกลางและนายทะเบียนประจำจังหวัด (ร่างมาตรา ๑๕)

- เพิ่มมาตราขึ้นใหม่เป็นมาตรา ๖๖/๑ ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยกำหนดให้นายทะเบียนกลางเป็นผู้ออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่งในกรุงเทพมหานคร การขนส่งระหว่างจังหวัด และการขนส่งระหว่างประเทศ และให้นายทะเบียนประจำจังหวัดเป็นผู้ออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่งในจังหวัดของตน

พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๑๕ เพิ่มความขึ้นใหม่เป็นมาตรา ๖๖/๑
-	มาตรา ๖๖/๑ ให้นายทะเบียนกลางเป็นผู้ออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่งใน กรุงเทพมหานคร การขนส่งระหว่างจังหวัด และการขนส่งระหว่างประเทศ และให้นายทะเบียน

<p>พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๑๕ เพิ่มความขึ้นใหม่เป็นมาตรา ๖๖/๑</p>
	<p>ประจำจังหวัดเป็นผู้ออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่งในจังหวัดของตน</p>

๑๕. แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดให้มีสถานีขนส่ง การกำหนดค่าบริการในการดำเนินการของสถานีขนส่ง และการจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่งโดยบุคคลอื่นใด (ร่างมาตรา ๑๖)

- แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยวรรคหนึ่งกำหนดให้ “กรมการขนส่งทางบก” หรือ “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด” โดยอนุมัติคณะกรรมการ จัดให้มีสถานีขนส่งในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครหรือในเขตท้องที่จังหวัดอื่น แล้วแต่กรณี จากเดิมที่กฎหมายกำหนดให้เฉพาะกรมการขนส่งทางบกโดยอนุมัติคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางเท่านั้น

วรรคสองกำหนดให้ “ประธานคณะกรรมการ” มีอำนาจกำหนดค่าบริการในการดำเนินการของสถานีขนส่งไม่เกินอัตราที่ “คณะกรรมการ” กำหนด จากเดิมที่กฎหมายกำหนดให้ “อธิบดีกรมการขนส่งทางบก” มีอำนาจกำหนดค่าบริการดังกล่าวไม่เกินอัตราที่ “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง” กำหนด

วรรคสามกำหนดให้ “นายทะเบียนโดยอนุมัติของคณะกรรมการ” เป็นผู้อนุญาตกรณีบุคคลอื่นใดมีความประสงค์จะจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่ง จากเดิมที่กฎหมายกำหนดให้ “นายทะเบียนกลางโดยอนุมัติของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง” เป็นผู้ดำเนินการ

ทั้งนี้ คำว่า “คณะกรรมการ” ย่อมเป็นไปตามนัยของร่างพระราชบัญญัตินี้ที่กำหนดให้คณะกรรมการ หมายความว่า “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร” ด้วย

<p>พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม</p>
<p>มาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง <u>ให้กรมการขนส่งทางบกโดยอนุมัติคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง</u> จัดให้มีสถานีขนส่งขึ้นในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครและในเขตท้องที่จังหวัดอื่น โดยจะดำเนินการเองหรือจะมอบหมายให้รัฐวิสาหกิจหรือองค์การของรัฐเป็นผู้ดำเนินการก็ได้</p> <p>วรรคสอง ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดค่าบริการในการดำเนินการของสถานีขนส่งไม่เกินอัตราที่ <u>คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง</u> กำหนด</p> <p>วรรคสาม บุคคลอื่นใดประสงค์จะจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่ง ต้องได้รับอนุญาตจาก</p>	<p>มาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง <u>ให้กรมการขนส่งทางบกหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนั้นโดยอนุมัติคณะกรรมการ</u> จัดให้มีสถานีขนส่งขึ้นในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครหรือในเขตท้องที่จังหวัดอื่น แล้วแต่กรณี โดยจะดำเนินการเองหรือจะมอบหมายให้รัฐวิสาหกิจหรือองค์การของรัฐเป็นผู้ดำเนินการก็ได้</p> <p>วรรคสอง ให้ประธานคณะกรรมการมีอำนาจกำหนดค่าบริการในการดำเนินการของสถานีขนส่งไม่เกินอัตราที่ <u>คณะกรรมการ</u> กำหนด</p> <p>วรรคสาม บุคคลอื่นใดประสงค์จะจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่ง ต้องได้รับอนุญาตจาก <u>นายทะเบียนโดยอนุมัติของคณะกรรมการก่อน</u></p>

<p>พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม</p>
<p><u>นายทะเบียนกลางโดยอนุมัติของคณะกรรมการ ควบคุมการขนส่งทางบกกลางก่อน</u></p>	

๑๖. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้ประธานคณะกรรมการมีอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ และให้บุคลากรสังกัดราชการส่วนท้องถิ่นทำหน้าที่เป็นนายสถานีและเจ้าหน้าที่สถานีด้วยก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๗)

- แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๖ ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อกำหนดให้ “ประธานคณะกรรมการ” มีอำนาจกำกับและควบคุมการดำเนินการที่เกี่ยวกับสถานีขนส่งให้ เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ จากเดิมที่กฎหมายกำหนดให้ “อธิบดีกรมการขนส่งทางบก” มีอำนาจดังกล่าว นอกจากนี้ยังกำหนดให้การแต่งตั้งข้าราชการและหรือลูกจ้างเพื่อประโยชน์แห่งการนี้รวมไปถึง “ข้าราชการ และหรือลูกจ้างสังกัดราชการส่วนท้องถิ่น” เพื่อทำหน้าที่เป็นนายสถานีและเจ้าหน้าที่สถานีตามจำนวน ที่เห็นสมควร และให้มีอำนาจกำกับและควบคุมดังกล่าวด้วยก็ได้ จากเดิมที่กฎหมายกำหนดให้เฉพาะข้าราชการ และหรือลูกจ้างสังกัดกรมการขนส่งทางบกเท่านั้นที่ดำเนินการดังกล่าว

<p>พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๑๖</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๖</p>
<p>มาตรา ๑๑๖ ให้อธิบดีมีอำนาจกำกับและ ควบคุมการดำเนินการที่เกี่ยวกับสถานีขนส่งให้ เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และเพื่อประโยชน์ แห่งการนี้จะแต่งตั้งข้าราชการและหรือลูกจ้างสังกัด กรมการขนส่งทางบกทำหน้าที่เป็นนายสถานีและ เจ้าหน้าที่สถานีตามจำนวนที่เห็นสมควร มีอำนาจ กำกับและควบคุมดังกล่าวด้วยก็ได้</p>	<p>มาตรา ๑๑๖ ให้ประธานคณะกรรมการ มีอำนาจกำกับและควบคุมการดำเนินการที่เกี่ยวกับ สถานีขนส่งให้ เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และ เพื่อประโยชน์แห่งการนี้จะแต่งตั้งข้าราชการและ หรือลูกจ้างสังกัดราชการส่วนท้องถิ่นหรือสังกัด กรมการขนส่งทางบกทำหน้าที่เป็นนายสถานีและ เจ้าหน้าที่สถานีตามจำนวนที่เห็นสมควร มีอำนาจ กำกับและควบคุมดังกล่าวด้วยก็ได้</p>

๑๗. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้การบริหารงานเกี่ยวกับสถานีขนส่งรวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย และเพื่อให้ประธานคณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งเพื่อดูแลควบคุมและดำเนินการเกี่ยวกับ สถานีขนส่งก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๘)

- แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยวรรคหนึ่งกำหนดให้การบริหารงานที่เกี่ยวกับสถานีขนส่งของกรมการขนส่งทางบก ตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง ให้รวมถึงการบริหารงานของ “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ตามที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้เสนอแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง (ร่างมาตรา ๑๖) ด้วย ซึ่งการบริหารงานที่เกี่ยวกับสถานีขนส่ง ดังกล่าวได้กำหนดให้ “ประธานคณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่ง” เพื่อดูแลควบคุมและดำเนินการ ที่เกี่ยวกับสถานีขนส่งก็ได้ จากเดิมที่กฎหมายกำหนดให้ “อธิบดีกรมการขนส่งทางบก” ดำเนินการแต่งตั้ง

คณะกรรมการชุดนี้ และวรรคสองได้แก้ไขเพิ่มเติมคำให้สอดคล้องกับวรรคหนึ่ง โดยกำหนดให้ “กรรมการ” ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งซึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๓ ปีและเมื่อพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกได้นั้นให้ “ประธานคณะกรรมการ” เป็นผู้แต่งตั้งกรรมการ จากเดิมที่กฎหมายกำหนดให้ “อธิบดีกรรมการขนส่งทางบก” เป็นผู้แต่งตั้งกรรมการดังกล่าว

<p>พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๑๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๑๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง</p>
<p>มาตรา ๑๑๗ วรรคหนึ่ง ในการบริหารงานที่เกี่ยวกับสถานีขนส่งของกรรมการขนส่งทางบกตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง <u>อธิบดีจะแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วย ประธานกรรมการหนึ่งคน และกรรมการอื่นอีกไม่เกินแปดคนเพื่อดูแลควบคุมและดำเนินการที่เกี่ยวกับสถานีขนส่งก็ได้</u> <u>วรรคสอง</u> กรรมการที่อธิบดีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกได้</p>	<p>มาตรา ๑๑๗ วรรคหนึ่ง ในการบริหารงานที่เกี่ยวกับสถานีขนส่งของกรรมการขนส่งทางบกหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง <u>ประธานคณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วย ประธานกรรมการหนึ่งคน และกรรมการอื่นอีกไม่เกินแปดคนเพื่อดูแลควบคุมและดำเนินการที่เกี่ยวกับสถานีขนส่งก็ได้</u> <u>วรรคสอง</u> กรรมการที่ประธานคณะกรรมการแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกได้</p>

๑๘. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้คณะกรรมการกำหนดอายุของใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่ง (ร่างมาตรา ๑๙)

- แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๙ วรรคหนึ่ง ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อให้ “คณะกรรมการ” ตามนัยของร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นผู้กำหนดเกี่ยวกับอายุของใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่ง จากเดิมที่กฎหมายกำหนดให้ “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง” เป็นผู้กำหนดกรณีดังกล่าว

<p>พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๑๙ วรรคหนึ่ง</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๙ วรรคหนึ่ง</p>
<p>มาตรา ๑๑๙ วรรคหนึ่ง ใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่งให้มีอายุตามที่<u>คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง</u>กำหนดแต่ไม่เกินยี่สิบปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต</p>	<p>มาตรา ๑๑๙ วรรคหนึ่ง ใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่งให้มีอายุตามที่<u>คณะกรรมการกำหนดแต่ไม่เกินยี่สิบปี</u>นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต</p>

๑๙. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้คณะกรรมการกำหนดอัตราเรียกเก็บค่าบริการเกี่ยวกับการดำเนินการของสถานีขนส่ง (ร่างมาตรา ๒๐)

- แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๕ ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อให้ “คณะกรรมการ” ตามนัยของร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นผู้กำหนดอัตราค่าบริการสำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่งเรียกเก็บค่าบริการเกี่ยวกับการดำเนินการของสถานีขนส่งได้ไม่เกินอัตราที่กำหนด จากเดิมที่กฎหมายให้เป็นหน้าที่ของ “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง” เป็นผู้กำหนดกรณีดังกล่าว

พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๒๕	ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๕
มาตรา ๑๒๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่งเรียกเก็บ ค่าบริการเกี่ยวกับการดำเนินการของสถานีขนส่งได้ไม่เกินอัตราตามที่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางกำหนด	มาตรา ๑๒๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่งเรียกเก็บค่าบริการเกี่ยวกับการดำเนินการของสถานีขนส่งได้ไม่เกินอัตราตามที่คณะกรรมการกำหนด

๒๐. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้คณะกรรมการกำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นผู้ขับรถต้องระวางโทษหากไม่นำรถเข้าหยุดหรือจอดตามที่กำหนด (ร่างมาตรา ๒๑)

- แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๖ ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อกำหนดให้ “คณะกรรมการ” ตามนัยของร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นผู้กำหนดเกี่ยวกับกรณีผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถผู้ที่ไม่นำรถเข้าหยุดหรือจอดเพื่อรับส่งผู้โดยสารหรือขนถ่ายสินค้า ณ สถานีขนส่งต้องระวางโทษตามที่กำหนด จากเดิมที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของ “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง” เป็นผู้กำหนดดังกล่าว

พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๕๖	ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ. มาตรา ๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๖
มาตรา ๑๕๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถผู้ที่ไม่นำรถเข้าหยุดหรือจอดเพื่อรับส่งผู้โดยสารหรือขนถ่ายสินค้า ณ สถานีขนส่งตามที่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางกำหนด ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท	มาตรา ๑๕๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถผู้ที่ไม่นำรถเข้าหยุดหรือจอดเพื่อรับส่งผู้โดยสารหรือขนถ่ายสินค้า ณ สถานีขนส่งตามที่คณะกรรมการกำหนด ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท

๒๑. คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด (ร่างมาตรา ๒๒)

- กำหนดให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้อยู่ในตำแหน่งต่อไปได้จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าวขึ้นใหม่ แต่ไม่เกิน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

๒๒. รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒๓)

- กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๒. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ

- ๒.๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
- ๒.๒ อธิบดีกรมการขนส่งทางบก
- ๒.๓ อธิบดีกรมทางหลวง
- ๒.๔ อธิบดีกรมทางหลวงชนบท
- ๒.๕ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล
- ๒.๖ ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
- ๒.๗ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- ๒.๘ ผู้แทนสภากรุงเทพมหานคร
- ๒.๙ ผู้อำนวยการสำนักงานการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร
- ๒.๑๐ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- ๒.๑๑ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด
- ๒.๑๒ ผู้อำนวยการแขวงทางหลวง
- ๒.๑๓ ผู้อำนวยการแขวงทางหลวงชนบทจังหวัด
- ๒.๑๔ ประธานหอการค้าจังหวัด
- ๒.๑๕ นายกเทศมนตรีนคร หรือนายกเทศมนตรีเมือง
- ๒.๑๖ นายกเทศมนตรีตำบล หรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
- ๒.๑๗ นายกเมืองพัทยา
- ๒.๑๘ ประชาชนทั่วไป

๓. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

๓.๑ ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อเพิ่มอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดทำบริการขนส่งสาธารณะและมีบทบาทในการจัดการระบบขนส่งสาธารณะในท้องที่ของตนเอง อันเป็นไปตามร่างพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ อย่างไร

๓.๒ ท่านเห็นด้วยกับการเพิ่มหลักการเพื่อกำหนดให้มี “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก กรุงเทพมหานคร” ซึ่งมีการกำหนดองค์ประกอบ อำนาจและหน้าที่ และผู้ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ ตามร่างมาตรา ๕ และการแก้ไขเพิ่มเติมความหมายของนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” ให้มีนัยรวมถึง “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร” ตามร่างมาตรา ๓ รวมถึงการกำหนดให้นำมาตราต่าง ๆ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร โดยอนุโลมตามร่างมาตรา ๘ หรือไม่ อย่างไร

๓.๓ ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของ “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด” ทุกจังหวัดตามร่างมาตรา ๖ และเห็นด้วยกับการกำหนดที่มาของ “ผู้แทนเทศบาลนครและเทศบาลเมืองในเขตจังหวัด” และ “ผู้แทนเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัด” ซึ่งเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด ตามร่างมาตรา ๗ หรือไม่ อย่างไร

๓.๔ ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง ไม่มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมการขนส่งทางบกในเขตกรุงเทพมหานคร ตามร่างมาตรา ๙ หรือไม่ อย่างไร

๓.๕ ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดตามร่างมาตรา ๑๐ หรือไม่ อย่างไร

๓.๖ ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด มีอำนาจตั้งคณะอนุกรรมการ ตามร่างมาตรา ๑๑ หรือไม่ อย่างไร

๓.๗ ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อมิให้เฉพาะคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง เท่านั้นที่มีอำนาจพิจารณาอนุมัติในการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางตามร่างมาตรา ๑๒ หรือไม่ อย่างไร

๓.๘ ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้ประกอบการจัดการขนส่งต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนตามร่างมาตรา ๑๓ หรือไม่ อย่างไร

๓.๙ ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้นายทะเบียนโดยอนุมัติของคณะกรรมการเป็นผู้กำหนดเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตประกอบการจัดการขนส่งตามร่างมาตรา ๑๔ หรือไม่ อย่างไร

๓.๑๐ ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดให้มีสถานีขนส่ง การกำหนดค่าบริการในการดำเนินการของสถานีขนส่ง และการจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่งโดยบุคคลอื่นใด ตามร่างมาตรา ๑๖ หรือไม่ อย่างไร

๓.๑๑ ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นอาจได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ตามร่างมาตรา ๔ และเพื่อให้ประธานคณะกรรมการมีอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ และให้บุคลากรสังกัดราชการส่วนท้องถิ่นทำหน้าที่เป็นนายสถานีและเจ้าหน้าที่สถานีด้วยก็ได้ตามร่างมาตรา ๑๗ หรือไม่ อย่างไร

๓.๑๒ ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้การบริหารงานเกี่ยวกับสถานีขนส่งรวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยและให้ประธานคณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งเพื่อดูแลควบคุมและดำเนินการเกี่ยวกับสถานีขนส่งก็ได้ ตามร่างมาตรา ๑๘ หรือไม่ อย่างไร

๓.๑๓ ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมกรณีกำหนดอายุของใบอนุญาตตามร่างมาตรา ๑๙ กรณีกำหนดอัตราเรียกเก็บค่าบริการตามร่างมาตรา ๒๐ และกรณีกำหนดให้ผู้ขับรถที่ได้รับใบอนุญาตต้องดำเนินการตามร่างมาตรา ๒๑ ซึ่งให้ “คณะกรรมการ” ตามนัยของร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นผู้กำหนด หรือไม่ อย่างไร

๓.๑๔ ท่านมีความเห็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ อย่างไร

๔. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

๔.๑ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๕ รวมระยะเวลา จำนวน ๑๙๘ วัน นับจากวันขึ้นเว็บไซต์ ถึงวันปิดการรับฟัง

๔.๒ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(๑) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

(๒) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง คือ

- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
- อธิบดีกรมการขนส่งทางบก
- อธิบดีกรมทางหลวง
- อธิบดีกรมทางหลวงชนบท
- อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
- อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

- ประธานกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- อัยการสูงสุด
- ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
- ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล
- ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- ประธานสภากรุงเทพมหานคร
- ผู้อำนวยการสำนักงานการตรวจและขนส่ง กรุงเทพมหานคร
- นายกเมืองพัทยา

๕ สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๕.๑ ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th จำนวน ๑๗ คน ซึ่งเป็นผู้เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัตินี้ในฐานะประชาชนทั่วไป จำนวนทั้ง ๑๗ คน โดยมีการระบุอาชีพคือ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน ๔ คน ข้าราชการบำนาญ จำนวน ๑ คน ค้าขาย/ทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน ๑ คน รับจ้าง จำนวน ๕ คน และนักเรียน/นักศึกษา จำนวน ๔ คน และอื่น ๆ จำนวน ๒ คน

จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ ได้แสดงความคิดเห็นมี จำนวน ๙ ราย คือ กรมการขนส่งทางบก กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานการตรวจและขนส่ง กรุงเทพมหานคร

๕.๒ ผลการรับฟัง

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th และจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง สรุปได้เป็นรายประเด็นดังนี้

๑. ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อเพิ่มอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดทำบริการขนส่งสาธารณะและมีบทบาทในการจัดการระบบขนส่งสาธารณะในท้องที่ของตนเอง อันเป็นไปตามร่างพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๗ คน เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายนี้ โดยมีความเห็นบางส่วน คือ</p> <ul style="list-style-type: none">- อยากได้การขนส่งสาธารณะที่ดีและถูก- เนื่องจากเป็นการตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นที่แท้จริงและสามารถบริหารงบประมาณได้อย่างมีประสิทธิภาพ <p>(เว็บไซต์)</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>เห็นด้วยในหลักการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดทำบริการขนส่งสาธารณะในท้องที่ของตนเอง ทั้งนี้ การจัดทำบริการสาธารณะด้านการขนส่ง หากภาครัฐมิได้ดำเนินการด้วยตนเอง แต่ให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการ รัฐก็ไม่สมควรจัดทำบริการสาธารณะแข่งขันกับเอกชน รัฐพึงมีหน้าที่เป็นผู้ควบคุมกำกับดูแลให้มีบริการสาธารณะอย่างทั่วถึง เพียงพอ มีความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย หรือมีหน้าที่สนับสนุนให้เอกชนสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง โดยภาครัฐอาจจำเป็นต้องสนับสนุนค่าใช้จ่ายเพื่อเป็นการลดต้นทุนการขนส่ง เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้บริการขนส่งสาธารณะที่มีคุณภาพ มาตรฐาน และมีความปลอดภัย เว้นแต่กรณีที่ไม่มีภาคเอกชนสนใจในการจัดทำบริการขนส่งสาธารณะ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีบทบาทจัดทำบริการสาธารณะในเขตท้องที่ของตนเอง <i>(กรมการขนส่งทางบก)</i></p>	
<p>เห็นด้วยในหลักการเพิ่มอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดทำบริการขนส่งสาธารณะ และมีบทบาทในการจัดการระบบขนส่งสาธารณะในท้องที่ของตนเองได้ เพราะเป็นไปตามหลักการให้ท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารการจัดทำบริการสาธารณะและการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำเพียงเท่าที่จำเป็น ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕๐ วรรคท้าย ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อย่างไรก็ตามไม่ได้เห็นด้วยกับรายละเอียดตามร่างพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมด <i>(สำนักงานการตรวจและขนส่ง กรุงเทพมหานคร) และ (นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์)</i></p>	

๒. ท่านเห็นด้วยกับการเพิ่มหลักการเพื่อกำหนดให้มี “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก กรุงเทพมหานคร” ซึ่งมีการกำหนดองค์ประกอบ อำนาจและหน้าที่ และผู้ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ ตามร่างมาตรา ๕ และการแก้ไขเพิ่มเติมความหมายของนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” ให้มีนัยรวมถึง “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร” ตามร่างมาตรา ๓ รวมถึงการกำหนดให้นำมาตราต่าง ๆ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร โดยอนุโลม ตามร่างมาตรา ๘ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๗ คน เห็นด้วยกับประเด็นเหล่านี้ โดยมีความเห็นบางส่วน คือ</p> <ul style="list-style-type: none">- การรวมบริหารงานเป็นทีมเดียวกันย่อมดีกว่า <p>ต่างคนต่างทำ เนื่องจากเสียเวลาและสิ้นเปลืองงบประมาณ (เว็บไซต์)</p>	
	<p>ไม่เห็นด้วยกับหลักการดังกล่าว เนื่องจาก ปัจจุบันมีคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก กลางสามารถทำหน้าที่ควบคุมกำกับดูแลการขนส่ง ในเขตกรุงเทพมหานครอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องมี คณะกรรมการควบคุมขนส่งทางบก กรุงเทพมหานคร(กรมการขนส่งทางบก)</p>
<p>เห็นด้วยในหลักการเพิ่มคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร และเห็นด้วยกับอำนาจหน้าที่ตามร่างมาตรา ๕ (แก้ไขเพิ่มเติมโดยเพิ่มขึ้นใหม่ เป็นร่างมาตรา ๑๖/๑ และร่างมาตรา ๑๖/๒)</p> <p>(สำนักงานการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร) และ (นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์)</p>	<p>ไม่เห็นด้วยกับองค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานครตามร่างมาตรา ๕ เพราะเห็นว่า ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลและผู้อำนวยการสำนักงานการจราจรและขนส่งไม่ใช่ผู้แทนนิติบุคคล ผู้แทนสภากรุงเทพมหานครไม่ควรมาทำหน้าที่ฝ่ายบริหาร ร่วมกับผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และเห็นควรให้เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นองค์ประกอบแทนผู้แทนจากสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อให้การตีความกฎหมายเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก กลาง จึงเห็นควรปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการดังกล่าว ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none">๑) ผู้ว่าราชการจังหวัดกรุงเทพมหานคร (ประธานคณะกรรมการ)๒) ปลัดกรุงเทพมหานคร (รองประธานคณะกรรมการ)๓) ปลัดกระทรวงคมนาคม (กรรมการ)๔) ผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (กรรมการ)๕) อธิบดีกรมการขนส่งทางบก (กรรมการ)๖) อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ (กรรมการ)๗) ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ (กรรมการ)๘) เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (กรรมการ)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>๙) เลขธิการสำนักงานนโยบายและแผน การขนส่งและจราจร (กรรมาการ)</p> <p>๑๐) เลขธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (กรรมาการ)</p> <p>๑๑) เลขธิการสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา (กรรมาการ)</p> <p>๑๒) เลขธิการสำนักงานคณะกรรมการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (กรรมาการ)</p> <p>๑๓) หัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านขนส่ง (ผู้บริหารสูง) ของกรุงเทพมหานคร ตาม พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ (กรรมาการและ เลขานุการ)</p> <p>โดยให้ประธานคณะกรรมการต่าข้อเสนอแนะ ของเลขานุการแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการอีกจำนวน ไม่เกิน ๓ ตำแหน่งเพื่อช่วยปฏิบัติงาน ทั้งนี้ เหตุผลที่ควรแต่งตั้งอธิบดีกรมควบคุม สถิติและเสรีภาพ เลขธิการคณะกรรมการพัฒนา ระบบราชการ และเลขธิการสำนักงาน คณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพราะจะได้คุ้มครองสถิติและเสรีภาพ ความเสมอภาค ของประชาชนทุกภาคส่วน ทั้งผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ตามที่บัญญัติ คุ้มครองไว้ในมาตรา ๒๗ แห่งรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย</p> <p>(สำนักการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร) และ (นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์)</p>
<p>เห็นด้วยกับหลักการเพิ่มเติมความหมายของนิยาม คำว่า “คณะกรรมการ” ให้มีนัยรวมถึง “คณะกรรมการ ควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร” (สำนัก การจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร) และ (นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์)</p>	

ข้อเสนอแนะและความเห็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นคำถามข้อ ๒

- ขอให้พิจารณาทบทวนร่างมาตรา ๘ ใหม่เพราะการนำมาตราต่าง ๆ (มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓) มาใช้บังคับกับคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานครโดยอนุโลมนั้น มาตรา ๙ ถึง มาตรา ๑๑ น่าจะไม่ได้มีการใช้งาน เนื่องจากองค์ประกอบของคณะกรรมการดังกล่าวไม่มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (*สำนักการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร*) และ (*นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์*)

๓. ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของ “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด” ทุกจังหวัดตามร่างมาตรา ๖ และเห็นด้วยกับการกำหนดที่มาของ “ผู้แทนเทศบาลนครและเทศบาลเมืองในเขตจังหวัด” และ “ผู้แทนเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัด” ซึ่งเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด ตามร่างมาตรา ๗ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๗ คน เห็นด้วยกับประเด็นเหล่านี้ โดยมีความเห็นบางส่วน คือ - ควรกำหนดให้มีการเลือกตั้งเพื่อสรรหาผู้มีความรู้ที่แท้จริง (เว็บไซต์)	
	ไม่เห็นด้วยกับหลักการดังกล่าว เนื่องจากองค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดในปัจจุบันมีความเหมาะสมแล้ว ประกอบกับปัจจุบันมีนายกเทศมนตรีของเทศบาลนคร เทศบาลเมือง หรือเทศบาลตำบล เป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการดังกล่าวอยู่แล้ว ดังนั้น จึงไม่เห็นด้วยกับการกำหนดที่มาของ “ผู้แทนเทศบาลนครและเทศบาลเมืองในเขตจังหวัด” และ “ผู้แทนเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัด” แต่อย่างไรก็ตาม (กรมการขนส่งทางบก)

ข้อเสนอแนะและความเห็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นคำถามข้อ ๓

- ควรกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นรองประธานกรรมการ และท้องถิ่นจังหวัดเป็นกรรมการในคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดตามร่างมาตรา ๖ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการ ประสานงาน ส่งเสริม สนับสนุน และให้คำปรึกษา แนะนำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดทำบริการสาธารณะดังกล่าวให้บรรลุวัตถุประสงค์ต่อไป (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)

๔. ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง ไม่มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมการขนส่งทางบกในเขตกรุงเทพมหานคร ตามร่างมาตรา ๙ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๖ คน เห็นด้วยกับประเด็นนี้ โดยมีความเห็นบางส่วน คือ - เพื่อความสะดวกในการบริหาร (เว็บไซต์)	ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑ คน ไม่เห็นด้วยกับประเด็นนี้ โดยไม่มีการแสดงความคิดเห็นแต่อย่างใด (เว็บไซต์)
	ไม่เห็นด้วย เนื่องจากไม่เห็นด้วยที่จะกำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานครตามประเด็นข้อ ๒ ดังนั้นจึงเห็นว่าต้องให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมกำกับดูแลการขนส่งในเขตกรุงเทพมหานครด้วย (กรมการขนส่งทางบก)

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นคำถามข้อ ๔

- ขอให้พิจารณาทบทวนใหม่อีกครั้ง เนื่องจากกรุงเทพมหานครเป็นหน่วยงานท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่เฉพาะภายในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร แต่ในชีวิตประจำวันแต่ละวันมีประชาชนที่เดินทางจากจังหวัดปริมณฑลเดินทางมาทำงานในเมืองหลวงแห่งนี้ในตอนเช้าและเดินทางกลับบ้านในตอนเย็นค่าอยู่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางจึงอาจเป็นผู้จัดระบบขนส่งทางบกเฉพาะการเดินทางระหว่างกรุงเทพมหานครกับจังหวัดปริมณฑล ส่วนคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานครเป็นผู้จัดระบบขนส่งเฉพาะภายในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น (สำนักงานจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร) และ (นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์)

๕. ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดตามร่างมาตรา ๑๐ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๗ คน เห็นด้วยกับประเด็นนี้ โดยมีความเห็นบางส่วน คือ - เพื่อควบคุมระบบขนส่งให้เป็นไปตามนโยบาย (เว็บไซต์)	
	ไม่เห็นด้วย เนื่องจากอัตราค่าบริการสถานีขนส่งควรเป็นอัตราที่เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ ประกอบกับสถานีขนส่งถือเป็นส่วนหนึ่งของระบบการขนส่งสาธารณะที่รัฐต้องจัดให้มีบริการเพื่อความสะดวกในการเดินทางของประชาชน ค่าบริการสถานีขนส่ง จึงไม่ควรเป็น

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>ช่องทางในการหารายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่บริหารจัดการสถานีขนส่ง</p> <p>สำหรับประเด็นการกำหนดสถานที่จัดให้มีหรือจัดตั้งสถานีขนส่งนั้น ปัจจุบันจะต้องผ่านคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดพิจารณาความเหมาะสมอยู่แล้ว แต่ยังคงจำเป็นต้องให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางพิจารณาอนุมัติ เนื่องจากจะต้องพิจารณาภาพรวมการเชื่อมโยงระบบการขนส่งต่าง ๆ ทั้งประเทศให้สอดคล้องกันเพื่อให้เกิดความสะดวกในการเดินทาง หรือการเปลี่ยนระบบการขนส่งทางถนนไปสู่ระบบการขนส่งทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศได้อย่างเหมาะสม</p> <p>สำหรับการตรวจสอบการปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับสถานีขนส่งเป็นอำนาจของนายสถานีและผู้ตรวจการตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยตรง คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดสามารถขอข้อมูลการปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับสถานีและผู้ตรวจการได้อยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดอำนาจหน้าที่ดังกล่าวไว้</p> <p>สำหรับการกำหนดที่หยุดหรือจอดของรถโดยสารประจำทางที่ให้บริการภายในเขตจังหวัดเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดในการพิจารณาอนุมัติให้ออกใบอนุญาตประกอบการขนส่ง ซึ่งจะมีการกำหนดที่หยุดหรือจอดอยู่แล้วด้วยเช่นกัน</p> <p>(กรมการขนส่งทางบก)</p>
<p>ไม่ขัดข้องตามร่างมาตรา ๑๐ นี้ (สำนักการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร) และ (นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์)</p>	

๖. ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด มีอำนาจตั้งคณะกรรมการ ตามร่างมาตรา ๑๑ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๖ คน เห็นด้วยกับประเด็นนี้ โดยมีความเห็นบางส่วน คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพื่อพิจารณาและกลั่นกรอง (เว็บไซต์) 	<p>ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑ คน ไม่เห็นด้วยกับประเด็นนี้ โดยไม่มีการแสดงความคิดเห็นแต่อย่างใด (เว็บไซต์)</p> <p>ไม่เห็นด้วย เนื่องจากคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดส่วนใหญ่ไม่ได้มีหน้าที่ในการกำหนดหลักเกณฑ์หรือระเบียบต่าง ๆ เหมือนคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง และอำนาจหน้าที่บางส่วนยังต้องผ่านการตรวจสอบหรือกลั่นกรองจากคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง ดังนั้น จึงเห็นว่า ไม่มีความจำเป็นต้องมีอำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการ อย่างไร ก็ตามในทางบริหารราชการแผ่นดินสามารถแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานมาพิจารณา เป็นกรณี ๆ ได้อยู่แล้ว (กรมการขนส่งทางบก)</p>
<p>เห็นด้วยในหลักการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ เฉพาะในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร (สำนักการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร) และ (นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์)</p>	

๗. ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อมีให้เฉพาะคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางเท่านั้นที่มีอำนาจพิจารณาอนุมัติในการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการขนส่ง ประจำทาง ตามร่างมาตรา ๑๒ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๖ คน เห็นด้วยกับประเด็นนี้ โดยไม่มีการแสดงความคิดเห็นแต่อย่างใด (เว็บไซต์)</p>	
	<p>ไม่เห็นด้วย เนื่องจากการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางเป็นเรื่องสำคัญที่กระทบต่อผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่ง และประชาชนเป็นอย่างมาก สมควรที่จะให้</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง เป็นผู้พิจารณาอนุมัติ (<i>กรมการขนส่งทางบก</i>)

ข้อเสนอแนะและความเห็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นคำถามข้อ ๗

- ควรทบทวนเพราะคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางควรเป็นผู้ออกใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางระหว่างกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด ขณะที่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานครเป็นผู้ออกใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางภายในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร เมื่อเป็นคณะกรรมการที่ออกใบอนุญาต ก็ควรเป็นคณะกรรมการที่มีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตเช่นกัน (*สำนักการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร*) และ (*นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์*)

๘. ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้ประกอบการบริหารจัดการขนส่งต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนตามร่างมาตรา ๑๓ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๗ คน เห็นด้วยกับประเด็นนี้ โดยไม่มีการแสดงความคิดเห็นแต่อย่างใด (<i>เว็บไซต์</i>)	
	ไม่เห็นด้วย เนื่องจากการประกอบการบริหารจัดการขนส่งเป็นการรับจ้างรวบรวมคน สัตว์ หรือ สิ่งของและจัดให้บุคคลอื่นซึ่งเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งทำการขนส่งจากที่แห่งหนึ่งไปยังที่อีกแห่งหนึ่งในความรับผิดชอบของผู้บริหารจัดการขนส่ง ซึ่งไม่มีการจำกัดเขตท้องที่ทำการบริหารจัดการขนส่งอันมีลักษณะการประกอบการที่แตกต่างจากการประกอบการขนส่งประจำทางภายในเขตจังหวัดที่สามารถจัดการเดินรถได้เฉพาะในเขตจังหวัดที่ได้รับอนุญาต ดังนั้น จึงสมควรให้นายทะเบียนกลางซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในส่วนที่เกี่ยวกับการขนส่งระหว่างจังหวัดเป็นผู้พิจารณาอนุญาต (<i>กรมการขนส่งทางบก</i>)
ไม่ขัดข้องตามร่างมาตรา ๑๓ นี้ (<i>สำนักการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร</i>) และ (<i>นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์</i>)	

๙. ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้นายทะเบียนโดยอนุมัติของคณะกรรมการเป็นผู้กำหนดเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่งตามร่างมาตรา ๑๔ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๖ คน เห็นด้วยกับประเด็นนี้ โดยไม่มีการแสดงความคิดเห็นแต่อย่างใด (เว็บไซต์)	ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑ คน ไม่เห็นด้วยกับประเด็นนี้ โดยไม่มีการแสดงความคิดเห็นแต่อย่างใด (เว็บไซต์)
	ไม่เห็นด้วย เหตุผลเป็นไปตามประเด็นคำถามข้อ ๘ เนื่องจากการประกอบการรับจัดการขนส่งเป็นการรับจ้างรวบรวมคน สัตว์ หรือสิ่งของและจัดให้บุคคลอื่นซึ่งเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งทำการขนส่งจากที่แห่งหนึ่งไปยังที่อีกแห่งหนึ่งในความรับผิดชอบของผู้รับจัดการขนส่ง ซึ่งไม่มีการจำกัดเขตท้องที่ทำการรับจัดการขนส่งอันมีลักษณะการประกอบการที่แตกต่างจากการประกอบการขนส่งประจำทางภายในเขตจังหวัดที่สามารถจัดการเดินรถได้เฉพาะในเขตจังหวัดที่ได้รับอนุญาต ดังนั้น จึงสมควรให้นายทะเบียนกลางซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในส่วนที่เกี่ยวกับการขนส่งระหว่างจังหวัดเป็นผู้พิจารณาอนุญาต (กรมการขนส่งทางบก)
ไม่ขัดข้องตามร่างมาตรา ๑๔ นี้ แต่เพื่อความชัดเจนเหมาะสม เห็นควรกำหนดนายทะเบียนประจำกรุงเทพมหานครให้เป็นกรรมการและเลขานุการในคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร ซึ่งจำเป็นต้องทบทวนร่างมาตรา ๔ ใหม่อีกครั้ง (สำนักการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร) และ (นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์)	

๑๐. ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดให้มีสถานีขนส่ง การกำหนดค่าบริการในการดำเนินการของสถานีขนส่ง และการจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่งโดยบุคคลอื่นใด ตามร่างมาตรา ๑๖ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๗ คน เห็นด้วยกับประเด็นนี้ โดยไม่มีการแสดงความคิดเห็นแต่อย่างใด (เว็บไซต์)	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>ไม่เห็นด้วย เนื่องจากการจัดให้มีหรือจัดตั้ง สถานีขนส่งจำเป็นที่จะต้องพิจารณาภาพรวมการ เชื่อมโยงของโครงข่ายการขนส่งระหว่างสถานีกับ สถานี หรือระหว่างสถานีขนส่งกับระบบการขนส่ง รูปแบบอื่น ทั้งทางบก ทางราง ทางน้ำ และ ทางอากาศ จึงมิใช่เป็นเรื่องภายในท้องถิ่นนั้น ๆ โดยตรง รวมถึงการกำหนดอัตราค่าบริการของ สถานีก็จำเป็นจะต้องพิจารณาในภาพรวมให้ สอดคล้องกันทั่วประเทศ <i>(กรมการขนส่งทางบก)</i></p>
<p>ไม่ขัดข้องตามร่างมาตรา ๑๖ นี้ <i>(สำนักการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร) และ (นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์)</i></p>	

๑๑. ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นอาจได้รับมอบหมาย ให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ตามร่างมาตรา ๔ และเพื่อให้ประธานคณะกรรมการมีอำนาจ ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้บุคลากรสังกัดราชการส่วนท้องถิ่นทำหน้าที่เป็นนายสถานีและเจ้าหน้าที่ สถานีด้วยก็ได้ตามร่างมาตรา ๑๗ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๗ คน เห็นด้วยกับประเด็นนี้ โดยไม่มีการแสดงความคิดเห็น แต่อย่างใด <i>(เว็บไซต์)</i></p>	
	<p>ไม่เห็นด้วย เนื่องจากปัจจุบันการมอบหมาย อำนาจให้ข้าราชการสังกัดกรมการขนส่งทางบก กระทำการแทนนายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียน ประจำจังหวัดนั้น เป็นการมอบหมายตามภารกิจ หน้าที่ของกรมการขนส่งทางบกและสอดคล้องกับ กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมการขนส่งทางบก ข้าราชการสังกัดส่วนท้องถิ่นมิได้มีอำนาจหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนด บทบัญญัติกฎหมายใน ปัจจุบันจึงมีความเหมาะสมแล้ว <i>(กรมการขนส่งทางบก)</i></p>
<p>ไม่ขัดข้องตามร่างมาตรา ๑๗ นี้ <i>(สำนักการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร) และ (นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์)</i></p>	

๑๒. ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้การบริหารงานเกี่ยวกับสถานีขนส่งรวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยและให้ประธานคณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งเพื่อดูแลควบคุมและดำเนินการเกี่ยวกับสถานีขนส่งก็ได้ ตามร่างมาตรา ๑๘ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๗ คน เห็นด้วยกับประเด็นนี้ โดยไม่มีการแสดงความคิดเห็นแต่อย่างใด (เว็บไซต์)	
	ไม่เห็นด้วย เนื่องจากปัจจุบันกรมการขนส่งทางบกได้ถ่ายโอนภารกิจเกี่ยวกับการดำเนินการและการบริหารสถานีขนส่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่แล้ว การบริหารสถานีขนส่งโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงสามารถกระทำได้โดยไม่จำเป็นต้องแก้ไขกฎหมาย สำหรับประเด็นการให้ประธานคณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งเพื่อดูแลควบคุมและดำเนินการเกี่ยวกับสถานีขนส่งก็ได้ นั้น เห็นว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถใช้อำนาจทางบริหารแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อมาดูแลควบคุมและดำเนินการเกี่ยวกับสถานีขนส่งได้อยู่แล้ว (กรมการขนส่งทางบก)
ไม่ขัดข้องตามร่างมาตรา ๑๘ นี้ (สำนักการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร) และ (นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์)	

๑๓. ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมกรณีกำหนดอายุของใบอนุญาตตามร่างมาตรา ๑๙ กรณีกำหนดอัตราเรียกเก็บค่าบริการตามร่างมาตรา ๒๐ และกรณีกำหนดให้ผู้ขับรถที่ได้รับใบอนุญาตต้องดำเนินการตามร่างมาตรา ๒๑ ซึ่งให้ “คณะกรรมการ” ตามนัยของร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นผู้กำหนด หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ผู้แสดงความคิดเห็นจากเว็บไซต์ จำนวน ๑๗ คน เห็นด้วยกับประเด็นนี้ โดยไม่มีการแสดงความคิดเห็นแต่อย่างใด (เว็บไซต์)	
	ไม่เห็นด้วย เนื่องจากอำนาจดังกล่าวควรเป็นอำนาจของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางเท่านั้น เพื่อให้เกิดเอกภาพทางการบริหาร (กรมการขนส่งทางบก)
ไม่ขัดข้องตามร่างมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ นี้ (สำนักการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร) และ (นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์)	

๑๔. ท่านมีความเห็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ อย่างไร

(๑) เห็นพ้องด้วยกับหลักการในประเด็นรับฟังความคิดเห็นทั้ง ๑๓ ประเด็น เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีสาระสำคัญเป็นการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดทำบริการขนส่งสาธารณะและมีบทบาทในการจัดการระบบขนส่งสาธารณะในท้องที่ของตนเองได้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้การบริหารจัดการและการจัดทำบริการสาธารณะมีความเป็นอิสระ คล่องตัว และมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่น **(กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)**

(๒) ไม่ขัดข้องในหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวตามประเด็นการรับฟังความคิดเห็นแต่อย่างใด **(กรมทางหลวง)**

(๓) เห็นชอบด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ได้กำหนดให้ส่วนราชการถ่ายโอนภารกิจที่เกี่ยวกับการบริการสาธารณะด้านการขนส่งทางบกให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ แม้ที่ผ่านมาจะมีการถ่ายโอนภารกิจที่เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วก็ตาม แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ยังไม่สามารถบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ นั้นไม่ได้ให้อำนาจไว้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงกำหนดหลักการเพื่อเพิ่มอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดทำบริการขนส่งสาธารณะ และมีบทบาทในการจัดการระบบขนส่งสาธารณะให้ท้องถิ่นของตนเองได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้การจัดทำบริการสาธารณะเรื่องดังกล่าวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระ คล่องตัว และมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับหลักการกระจายอำนาจ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนในพื้นที่โดยรวม **(กรมทางหลวงชนบท)**

(๔) เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เนื่องจากเป็นการแก้ไขกฎหมายเพื่อให้เป็นไปตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการถ่ายโอนสถานีขนส่งผู้โดยสารมีอำนาจหน้าที่สามารถบริหารจัดการสถานีขนส่งผู้โดยสารได้สมบูรณ์ทั้งระบบ **(สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)**

(๕) ไม่ขัดข้องในหลักการที่มีการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เนื่องจากหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้จะทำให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น และกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นเพื่อสามารถดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริการสาธารณะซึ่งเป็นไปตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างเหมาะสมและแท้จริง **(กรมพัฒนาธุรกิจการค้า)**

(๖) เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ดังกล่าว **(สำนักงานอัยการสูงสุด)**

(๗) เห็นชอบด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวและไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแต่อย่างใด **(สำนักงานตำรวจแห่งชาติ)**

๕.๓ ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(๑) มีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า ควรกำหนดให้ออนอำนาจที่เกี่ยวข้องกับภารกิจ ทรัพยากร บุคลากร รวมถึงงบประมาณของส่วนราชการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๒๕๐ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย **(กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)**

(๒) มีข้อเสนอแนะว่า ควรกำหนดให้รายได้ที่เกิดจากค่าธรรมเนียมและค่าบริการสถานีขนส่งผู้โดยสารที่ถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น สามารถนำไปใช้ในการบริหารจัดการและพัฒนาสถานีขนส่งผู้โดยสารได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป **(สำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)**

(๓) ร่างมาตรา ๓/๑ การบริหารราชการตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ มีประสิทธิภาพ คุ่มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน กระจายภารกิจและทรัพยากรให้แก่ท้องถิ่น กระจายอำนาจตัดสินใจ อำนวยความสะดวก และตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งนี้ โดยมีผู้รับผิดชอบต่อผลของงาน

ในการปฏิบัติหน้าที่บริการสาธารณะต้องเป็นไปตามหลักความเสมอภาค หลักการให้บริการต่อเนื่อง หลักการเปลี่ยนแปลงตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ตลอดเวลา หลักการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบหรือเสียหาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมของประชาชน การเปิดเผยข้อมูล การติดตามตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมของแต่ละภารกิจ

การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ตามวรรคสองต้องไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ต้องได้สัดส่วน และต้องกระทำโดยพอสมควรแก่เหตุด้วย

(สำนักการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร) และ (นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์)

(๔) กรุงเทพมหานครตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกฉบับนี้ที่มีการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นเพิ่มขึ้นจึงต้องมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งท่านนอกเหนือจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเหมือนกับกฎหมายทางหลวงที่รัฐมนตรีว่าการทั้ง ๒ กระทรวงเป็นผู้รักษาการตามกฎหมาย **(สำนักการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร) และ (นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์)**

(๕) ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมให้นายทะเบียนประจำกรุงเทพมหานครมีอำนาจในการแต่งตั้งผู้ตรวจการที่จะมีอำนาจตามมาตรา ๕๐ ได้ด้วย **(สำนักการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร) และ (นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์)**

(๖) ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งกรุงเทพมหานครมีอำนาจจัดตั้งองค์การมหาชนตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อมาเป็นผู้ประกาศเดินรถโดยสารในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร รวมถึงเยียวยาผู้ประกอบการเดินรถเดิมที่มีอยู่ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมค่าใช้จ่ายการเดินทางของประชาชน **(สำนักการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร) และ (นายโรจน์ ไตรวิทย์ศิลป์)**

ส่วนที่ ๓ รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ

การเสนอแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายการขนส่งทางบกตามร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นี้ มีความมุ่งหมายให้การถ่ายโอนอำนาจเกี่ยวกับการจัดทำบริการสาธารณะที่เป็นไปตามแผนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันเป็นแผนภายใต้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้สามารถดำเนินไปได้อย่างบรรลุผล ซึ่งในขณะนี้คณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นคณะกรรมการตามกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอน

การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการทบทวนและจัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นฉบับที่ ๓ มีกำหนดระยะเวลา ๓ ปี เริ่มตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ ซึ่งได้มีการประเมินผลการถ่ายโอนภารกิจที่ผ่านมาจากการประกาศใช้แผนทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าวในฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๕ และฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๑ ผลปรากฏว่า การจัดทำบริการสาธารณะกรณีการขนส่งทางบกได้มีการอนุญาตให้จัดตั้งและจัดให้มีสถานีขนส่งผู้โดยสารภายในเขตจังหวัดและมีการอนุญาตให้ใบอนุญาตประกอบการขนส่งในเขตจังหวัด ซึ่งเป็นภารกิจในการถ่ายโอนให้แก่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดแล้ว แต่มีผลสืบเนื่องปรากฏว่า การถ่ายโอนไม่สมบูรณ์และไม่ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ให้ส่วนราชการต้องเร่งดำเนินการถ่ายโอนภารกิจต่าง ๆ ให้แล้วเสร็จ เช่น การบริหารจัดการสถานีขนส่งผู้โดยสาร พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารได้เฉพาะสถานีขนส่งผู้โดยสาร แต่ไม่มีอำนาจในการบังคับรถโดยสารเข้าใช้สถานี จึงต้องให้ส่วนราชการถ่ายโอนอำนาจการเป็นนายสถานีขนส่งผู้โดยสารให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการถ่ายโอนให้มีหน้าที่และอำนาจดังกล่าวด้วย เป็นต้น ซึ่งการถ่ายโอนที่ไม่สมบูรณ์และไม่ครบถ้วนนั้น ส่วนหนึ่งมาจากการที่ยังไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๖๒ ให้สอดคล้องกับการถ่ายโอนภารกิจดังกล่าว ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาจึงเป็นเหตุผลจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

หมวด ๖ แนวนโยบายแห่งรัฐ

มาตรา ๗๖ วรรคหนึ่ง รัฐพึงพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยหน่วยงานของรัฐต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดิน การจัดทำบริการสาธารณะ และการใช้จ่ายเงินงบประมาณมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

หมวด ๑๔ การปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๒๕๐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจดูแลและจัดทำบริการสาธารณะ และกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

วรรคสอง การจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะใดที่สมควรให้เป็นหน้าที่และอำนาจ โดยเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ หรือให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลัก ในการดำเนินการใด ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติซึ่งต้องสอดคล้องกับรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามวรรคสี่ และกฎหมายดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับกลไกและขั้นตอนในการกระจายหน้าที่และอำนาจ ตลอดจนงบประมาณและบุคลากรที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจดังกล่าวของส่วนราชการ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

ทั้งนี้ มาตรา ๗๖ วรรคหนึ่ง เป็นบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในหมวด ๖ แนวนโยบายแห่งรัฐ ซึ่งบัญญัติให้รัฐพึงพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งมาตราดังกล่าว มีความมุ่งหมายอันสะท้อนถึงเจตนารมณ์ของบทบัญญัติที่ปรากฏตามหนังสือความมุ่งหมายและคำอธิบาย ประกอบรายมาตราของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ โดยมีความมุ่งหมายความว่า “กำหนดหลักการและแนวทางในการพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดิน การจัดทำบริการสาธารณะ

และการใช้จ่ายเงินงบประมาณ รวมตลอดทั้งการบริหารงานบุคคล และการพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐ” และมีคำอธิบายประกอบที่เกี่ยวข้องความว่า “ความในวรรคหนึ่งได้บัญญัติเพื่อให้รัฐพึงพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดินและการบริหารเครื่องมือของรัฐให้เกิดความ สะดวก รวดเร็ว ไม่เลือกปฏิบัติ และมีประสิทธิภาพ และกำหนดหลักการการบูรณาการการปฏิบัติหน้าที่ราชการร่วมกันอย่างเป็นระบบของราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่างอื่น การบริหารราชการแผ่นดินต้องยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีโดยคำนึงถึงผลประโยชน์สุขของประชาชนจะได้รับเป็นหลัก”

นอกจากนี้ **มาตรา ๒๕๐** ซึ่งเป็นบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในหมวด ๑๔ การปกครองส่วนท้องถิ่น มีความมุ่งหมายอันสะท้อนถึงเจตนารมณ์ของบทบัญญัติที่ปรากฏตามหนังสือความมุ่งหมายและคำอธิบายประกอบรายมาตราของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ โดยมีความมุ่งหมายความว่า “กำหนดหน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะ” และมีคำอธิบายประกอบที่เกี่ยวข้องความว่า “ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระ มีอำนาจในการจัดทำบริการสาธารณะ กิจกรรมสาธารณะ และส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษา ในการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้กำกับดูแลเท่าที่จำเป็นเท่านั้น รวมทั้งรองรับกับการกระจายอำนาจโดยกำหนดแนวทางต่าง ๆ ไว้ อาทิ กำหนดขอบเขตและบทบาทการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งต้องดำเนินการทั้ง “การจัดทำบริการสาธารณะ” ซึ่งเป็นเรื่องของการบริการ ควบคู่กับการจัด “กิจกรรมสาธารณะ” ซึ่งเป็นเรื่องกิจกรรมอื่น ๆ ที่เป็นสาธารณะ

ส่วนบทบัญญัติในวรรคสองได้บัญญัติขึ้นเพื่อมุ่งหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัดทำบริการสาธารณะประเภททั่วไป หรือให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ โดยมีภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำบริการสาธารณะประเภททั่วไปก็ได้ แต่ถ้าบริการสาธารณะเรื่องใดที่กำหนดในกฎหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้นเป็นผู้จัดทำบริการสาธารณะ กฎหมาย จะต้องคำนึงถึงรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย เนื่องจากปัจจุบันมีการกระจายบริการสาธารณะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการโดยไม่คำนึงถึงรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นเองต้องได้รับผลกระทบจากการจัดทำบริการสาธารณะที่ไม่มีคุณภาพหรือไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเอง ทั้งนี้ ความในวรรคสองยังได้กำหนดขั้นตอนในการกระจายอำนาจของส่วนราชการ ตลอดจน งบประมาณและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และอำนาจดังกล่าว ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ การกระจายอำนาจต้องคำนึงถึงรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งและความสามารถที่แตกต่างกันขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย”

☑ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐ : ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ข้อที่ ๔.๓ ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ พร้อมทั้งมีการกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นให้มีความชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนกัน รวมทั้งมีการถ่ายโอนภารกิจที่สำคัญ และการกระจายอำนาจในระดับที่เหมาะสมเพื่อให้ชุมชนและท้องถิ่นเข้มแข็ง

ข้อย่อยที่ ๔.๓.๓ ส่งเสริมการกระจายอำนาจและสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีสมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล ในการที่จะจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะ มีบทบาทเชิงยุทธศาสตร์ระดับพื้นที่ โดยเปิดโอกาสให้มีรูปแบบการจัดบริการสาธารณะที่หลากหลาย มีระบบภาษีและรายได้ของท้องถิ่นอย่างเหมาะสม สามารถพัฒนารายได้และทุน

เพื่อดำเนินกิจกรรมในการตอบสนองต่อการแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ร่วมกับชุมชนท้องถิ่น โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศ ประชาชน และความต้องการของคนทุกกลุ่ม ทุกวัย และทุกเพศสภาวะในท้องถิ่น

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) : หมายเหตุที่ ๑๓
ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

กลยุทธ์การพัฒนา : กลยุทธ์ที่ ๒ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐ
ให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ เร่งทบทวนบทบาทภาครัฐและกระจายอำนาจการบริหารจัดการภาครัฐ
โดยปรับบทบาทและภารกิจใหม่ให้รองรับแนวทางการพัฒนาประเทศและสถานการณ์ในอนาคต ส่งเสริมการกระจายอำนาจการบริหารจัดการภาครัฐ โดยเฉพาะในเรื่องโครงสร้างภาครัฐ อัตรากำลัง งบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้างให้เกิดความยืดหยุ่น คล่องตัว มีประสิทธิภาพในการบริหารของส่วนราชการและจังหวัด และแก้ไขปรับปรุง พัฒนากฎหมาย กฎระเบียบ ให้เอื้อต่อการกระจายอำนาจของส่วนราชการและการบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีศักยภาพพร้อมรับภารกิจจากส่วนกลางไปดำเนินการได้ ทั้งนี้ ควรมีการกำหนดกลไกที่สามารถให้หน่วยงานของรัฐสามารถปรับเปลี่ยนการทำงานหรือสร้างนวัตกรรมโดยไม่ติดอยู่ภายใต้กรอบเงื่อนไขของกฎระเบียบเดิมโดยเร็วเป็นอันดับแรก

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๑๒ “ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและรายงานต่อรัฐสภา...”

ทั้งนี้ มาตรา ๑๒ (๑) กำหนดให้คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่จัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี และรายงานต่อรัฐสภา

มาตรา ๓๓ วรรคสาม “ในกรณีที่สถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปในระหว่างที่แผนปฏิบัติการใช้บังคับ คณะกรรมการอาจดำเนินการปรับปรุงแผนปฏิบัติการให้เหมาะสมกับสภาพการณ์นั้นได้”

ทั้งนี้ มาตรา ๓๓ วรรคสาม กำหนดว่า ในกรณีที่สถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปในระหว่างที่แผนปฏิบัติการใช้บังคับ คณะกรรมการคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจดำเนินการปรับปรุงแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสมกับสถานการณ์นั้นได้

(ร่าง) แผนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ ยุทธศาสตร์และแนวทางการกระจายอำนาจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการกระจายอำนาจ การเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. หลักการ : การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดให้รัฐจะต้องให้ความสำคัญแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหลักการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

แก้ไขปัญหาในพื้นที่ และกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจโดยทั่วไปในการดูแล และจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การจัดการบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินการคลัง และมีหน้าที่และอำนาจของตนเอง โดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศเป็นส่วนรวม รวมทั้งการเสริมสร้าง ชีตความสามารถ ประสิทธิภาพ และธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการบริหารงาน และจัดทำบริการสาธารณะให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

๒. แนวทางการดำเนินการ อาทิ

๑) วางระบบการจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทหน้าที่ที่กว้างขวางขึ้นมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบ สามารถแก้ไขปัญหา และตอบสนองความต้องการใหม่ ๆ ของสังคมและประชาชนในท้องถิ่นเป็นลำดับแรก

๒) ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรม สาธารณะ และสามารถตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่ รวมทั้งเพิ่มความคล่องตัวให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งในเรื่องการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดการบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ

๓) ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ และกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ทั้งระบบ การจัดการ บริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะที่ทั่วถึง และมีคุณภาพได้มาตรฐาน เป็นประโยชน์และเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชน โดยภารกิจที่รัฐเข้าไปจัดให้บริการประชาชนในท้องถิ่นต้องถ่ายโอนให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยจัดบริการ ทั้งนี้ เป็นไปตามความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง รวมทั้งส่งเสริมวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การศึกษา และสิ่งแวดล้อม โดยองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นอาจเข้าไปมีส่วนร่วมด้วยหากเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อประชาชนในพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ระบบการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. หลักการ : เพื่อพัฒนาระบบตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลที่สะท้อนความก้าวหน้า ของหน่วยงานที่ถ่ายโอนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับโอน พัฒนาระบบการตรวจสอบการใช้ งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มุ่งให้เกิดความคุ้มค่าและเป็นประโยชน์กับประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้ง สร้างกลไกการตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผล โดยอาศัยเครือข่ายสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ส่วนราชการ องค์กรชุมชน และภาคประชาสังคม หรือสถาบันที่เกี่ยวข้อง และให้มีระบบ สารสนเทศเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย

๒. แนวทางการดำเนินการ อาทิ

- ได้มีการประเมินผลภารกิจที่ถ่ายโอนแล้วตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑) และ (ฉบับที่ ๒) แล้วพบว่ามีปัญหา อุปสรรคในการปฏิบัติงานขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น จึงได้นำมาทบทวนการจัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) นี้ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อาทิ ภารกิจที่ถ่ายโอนแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑) และ (ฉบับที่ ๒) แต่ถ่ายโอนไม่สมบูรณ์ ไม่ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ ให้ส่วนราชการเร่งดำเนินการถ่ายโอนให้ครบถ้วน เช่น การบริหารจัดการสถานีขนส่งผู้โดยสาร พบว่า องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารได้เฉพาะสถานีขนส่งผู้โดยสาร แต่ไม่มีอำนาจในการบังคับรถโดยสารเข้าใช้สถานี

จึงต้องให้ส่วนราชการถ่ายโอนอำนาจการเป็นนายสถานีขนส่งผู้โดยสารให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ได้รับการถ่ายโอนมีหน้าที่และอำนาจดังกล่าวด้วย เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. หลักการ : เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีกฎหมายรองรับการดำเนินการตามภารกิจที่ได้รับบริการถ่ายโอนจากส่วนราชการตามที่แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฉบับที่ ๑ ฉบับที่ ๒ และฉบับที่ ๓ กำหนดไว้ และเป็นการกำหนดเวลาเพื่อเร่งรัดกระบวนการแก้ไขกฎหมายของส่วนราชการ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้องตามกฎหมาย

๒. แนวทางการดำเนินการ อาทิ

๑) การดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจจากหน่วยงานของรัฐให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องให้เกิดความชัดเจนในขอบเขตความรับผิดชอบระหว่างส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อมิให้เกิดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติหน้าที่ และมีการสร้างกลไกที่ส่งเสริมให้มีการทำงานร่วมกันในลักษณะของการบูรณาการหรือการสนับสนุนช่วยเหลือกันระหว่างหน่วยงานของรัฐ ที่ถ่ายโอนภารกิจกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการถ่ายโอน

๒) การพัฒนาระบบกฎหมายและระบบการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนให้เกิดการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เพิ่มมากขึ้น และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดบริการสาธารณะ และมีหน้าที่และอำนาจของตนเองโดยเฉพาะ

๓) ให้คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินการแก้ไขกฎหมายของส่วนราชการ เพื่อรองรับการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เพิ่มมากขึ้นว่าจะอยู่ในขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือไม่ และกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการไม่ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย หรือความล่าช้าในการแก้ไขกฎหมาย เพื่อให้กฎหมายเสร็จสมบูรณ์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้โดยมีกฎหมายรองรับ

(ร่าง) แผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ : ด้านการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย

แผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการเสนอให้แก้ไขหรือจัดให้มีกฎหมายที่จำเป็นเพื่อดำเนินการตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ การแก้ไขกฎหมายตามภารกิจถ่ายโอนที่กำหนดไว้ในแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ ซึ่งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่ พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

เมื่อกฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้ย่อมส่งผลทำให้การถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประกอบบริการขนส่งทางบกโดยรถซึ่งเป็นการจัดระบบบริการสาธารณะ อันเป็นไปตามกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีเจตนารมณ์เพื่อให้การกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นมีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับแผนกระจายอำนาจให้แก่องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นกลไกที่กฎหมายดังกล่าวบัญญัติไว้เพื่อจุดมุ่งหมายในการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างแท้จริง เนื่องจากมีการเพิ่มอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดทำบริการขนส่งสาธารณะและมีบทบาทในการจัดการระบบขนส่งสาธารณะในท้องถิ่นของตนเองได้มากยิ่งขึ้น

๔. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

- พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๕. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ผลกระทบต่อสังคม

พระราชบัญญัติฉบับนี้ย่อมส่งผลทำให้การถ่ายโอนภารกิจการจัดทำบริการสาธารณะเกี่ยวกับการขนส่งทางบก อันเป็นไปตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งต้องดำเนินการตามแผนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมสามารถเกิดผลสัมฤทธิ์ขึ้นได้ เนื่องจากกำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีองค์ประกอบต่าง ๆ และกำหนดให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดทุกจังหวัด ให้มีองค์ประกอบของผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงได้แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับภารกิจการจัดทำบริการสาธารณะเกี่ยวกับการขนส่งทางบกที่ได้รับการถ่ายโอนมา

ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าวไปตามหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่ให้ความสำคัญกับการปกครองในลักษณะกระจายอำนาจ (Decentralization) เพื่อถ่ายโอนอำนาจในการปกครองที่เกี่ยวข้องกับภารกิจ ทรัพยากร และงบประมาณจากภาครัฐส่วนกลางไปให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมุ่งประสงค์ให้การบริหารจัดการภารกิจบางประการโดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดทำบริการสาธารณะมีความเป็นอิสระ คล่องตัว และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๖. การกำหนดให้มีระบบอนุญาต อนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

มี

ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

มีการกำหนดให้ใช้ระบบอนุญาต และให้มีการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการต่าง ๆ ซึ่งเป็นหลักการเดิมตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ทั้งนี้ เพื่อให้การประกอบการขนส่งคน สัตว์ สิ่งของ อันเป็นประโยชน์สาธารณะซึ่งต้องคำนึงถึงสวัสดิภาพ ความสะดวก และความปลอดภัย ของการขนส่งทางบกด้วยรถ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๗. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

มี ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

มีการกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ คือ “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร” เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการกระจายอำนาจให้แก่กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ โดยได้กำหนดอำนาจและหน้าที่ และองค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นใหม่ นอกจากนี้ยังมีการกำหนดให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ และองค์ประกอบของ “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด” ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่มีการบัญญัติไว้แล้วตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อให้มีความเหมาะสมและครอบคลุมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของแต่ละจังหวัด และครอบคลุมถึงกรณีของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด ชลบุรี รวมถึงครอบคลุมถึงตำแหน่งอื่น ๆ ที่ควรเกี่ยวข้อง และยังมีกำหนดให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของ “คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง” ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่มีการบัญญัติไว้แล้วตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มิให้มีอำนาจและหน้าที่รวมถึงการกำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่งประจำทาง และการกำหนดจำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่งไม่ประจำทางเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร รวมตลอดถึงการแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับคณะกรรมการในประการอื่น ๆ อีกด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปอย่างสอดคล้องกับหลักการกระจายอำนาจ อันเป็นไปตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจภายใต้กฎหมายดังกล่าวต่อไป

๘. บทกำหนดโทษ

- ไม่มี
- โทษทางอาญา
- โทษทางปกครอง
- โทษปรับเป็นพินัย
- โทษอุกฤษณ์

เหตุผลและความจำเป็น

.....
.....

ส่วนที่ ๔ การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ ทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th แล้วตั้งแต่วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๕

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร